

Integritate cu prețul vieții

Prorocul Zaharia ne îndeamnă în cap. 8.16: „*Jată ce trebuie să faceți: Fiecare să spună aproapelui său adevărul*”. În urmă cu vreo 14 ani am avut ocazia să ascult o mărturisire impresionantă cu privire la prețul adevărului.

În ziua de 4 martie 2003 a fost în vizită la sediul Cultului Creștin Penticostal din București fratele Oprea Florian, în vârstă de 95 de ani. Am fost împreună cu el la președintele de atunci, pastorul Pavel Riviș-Tipei, depășind amintiri din timpul slujirii. Oprea Florian ne-a povestit momente deosebite din timpul celor 40 de ani de păstorie la Mediaș și în alte 12 biserici, între care Sibiu și Blaj. Vorbind și despre alte aspecte din viață, Oprea a ajuns și la un moment dramatic când în tinerețe a avut un proces cu un final uimitor. Și fratele ne-a povestit: „Lucram ca paznic la Consiliul Superior Bancar din Mediaș. Era în vremea când treceau trupele sovietice prin zonă. Mi-a căzut tura într-o duminică și lăsasem lumina aprinsă și fereastra deschisă într-o încăpere pe care o aveam în pază. Din cauza soarelui nu am băgat de seamă acest lucru. Când a venit comisarul în control, a găsit lumina aprinsă noaptea, fără camuflaj. Acest lucru a fost consi-

derat ca delict de înaltă trădare și mi-a întocmit imediat un dosar de trimitere în judecată. Se spunea în jurul meu: «Oprea, pocăitul, a lăsat lumina aprinsă!» Orice încercare de retragere a acțiunii judecătorești a fost inutilă. Avocații mă îndemneau la tot felul de compromisuri: «Florea, spune-le că nu ai fost acolo. Minți și tu de data aceasta și poate vei scăpa». Eu, însă, le răspundeam: «Nu vă supărați, dar viața cu minciună, mie nu îmi trebuie!» Un om de seamă spunea: «Dacă vrei să spui adevărul, pregătește-te de suferință». Am fost condamnat de Curtea Marțială la pedeapsa capitală. Mai aveam doar două zile până la execuție și, teoretic, nu mai aveam nicio scăpare. Fără să știu însă, un consilier de frunte care mă cunoștea s-a înscris în audiență la rege. Primit în audiență, el a prezentat situația mea Majestății sale. A doua zi când m-am întâlnit cu consilierul, acesta mi-a spus: «Măi Florea, mai aveai două zile și mureai. M-am dus la rege, i-am povestit ce fel de om ești și regele a dat un telefon la Curtea Marțială și a cerut oprirea acțiunii. Fii liniștit, că te-am scăpat.» Surprins, i-am mulțumit, deși am înțeles că de fapt, Dumnezeu mă izbăvise."

În data de 3 august 2008 a avut

loc la Biserica Penticostală „Betel” din Mediaș o serbare de mulțumire și recunoștință înaintea Domnului pentru șazeci de ani de slujire pastorală a fraților Florian Oprea și Simion Man. Cel dintâi (pastor în biserica locală) împlinea la data amintită vârsta de o sută de ani, iar fratele Man, peste câteva săptămâni, 96 de ani. A fost de față, pe lângă președintele Tipei și alți slujitori din conducerea cultului, și un redactor de la ziarul Tribuna, care a stat de vorbă cu cel aniversat, publicând un articol în ziarul la care lucra. Florian Oprea a plecat acasă la Domnul în decembrie 2009.

Închei cu un citat tot din prorocul Zaharia: „*Jubiți adevărul și pacea!*” (8.19).

Pastor pensionar
CRISTIAN VASILE ROSKE,
Biserica Vestea Bună, București